

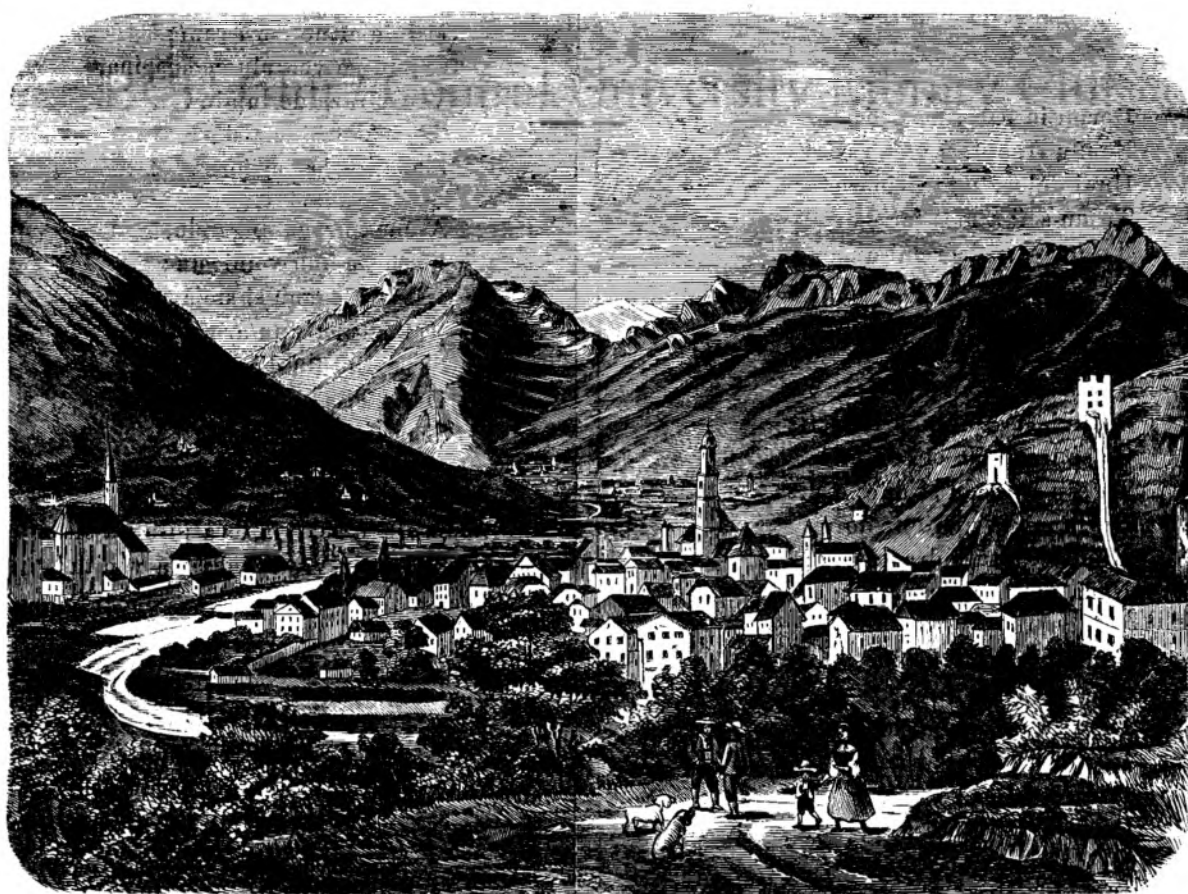
Pesta 24 optomvre. (5 noemvre.)

Va esi in fia-care domineca. | Redact. : strad'a palariei nr. 7.

Nr. 43.

Anulu VII, - 1871.

Pretiuu pe anu 10 fl., pentru Romani'a 2 galbeni.

Meran si giurulu seu.

Mam'a si fiulu.

Capitanulu Négu móre 'n batalía,
Soci'a sa Florica cade in sclavía.

Ea plange, suspina pe strainu pamentu,
Dupa socioru-i, dup'alu seu mormentu.

Langa ea copilulu, intr'unu leganelu,
Cu cositi'a blonda, cu chipu rotundielu.

I intinde man'a, catra dins'a cata,
Surisulu seu dulce pe mama imbéta.

D'o idea santa, de unu visu cerescu
Sufletele nóstre ades' se rapescu!

In copilu si-vede dulcele-i amoru:
Ah! Dómne, ea díce, nu lasá sê moru,

„Pana copilasiulu mi s'o face mare,
Sê spele prin sange a mea desonóre.“

Lacreme o 'néca, la copilu privesce,
Misca leganelulu si-astu-felu i vorbesce:

„Dormi la sinulu meu de mama,
Dormi in pace, fara téma,
Nobilu fructu, fragedu odoru
Unui dulce, santu amoru!
Tu nu scfi a mea 'ntristare,
Tu nu versi lacremi amare;
Ca o unda ce suspina,
Viéti'a-ti trece dulce, lina,
Mam'a ta e 'nstrainata,
Tiér'a n'e ingenunchiata,
Si tu dormi, nimicu nu scfi
Ce sê trecu p'a ei campfi!
Tu esti fragedu si micsioru,
Nu te misca nici unu doru,
Numai cantulu dragalasiu:
Nani, nani copilasiu!

Pana inca nu scfi bine
Suferintie si suspine,
Dormi pe sinu-mi leganatu
Intr'unu dulce sarutatu.
D'oru veni ca sê te ié
De la dulce gur'a mea,
Man'a mea te-o sugrumá,
De câtu sclavu a te lasá;
Séu in tiér'a mea iubita,
Po o raza aurita,
Te-oíu tramite, dragu odoru,
Insocitu d'alu meu amoru,

Si cu riulu, cu zefirulu,
Lacremiór'a, trandafirulu,
Ti-oíu cantá incetisioru:
Nani, nani puisioru!

In stejarulu celu umbrosu,
Susu in virfu-i mladiosu,
Alu parintelui amoru,
Alu seu sufletu ardietoru,
Leganelulu ti-va face,
De matase, — cum ti-place, —
Si de flori incungiuratu,
Si de venturi leganatu.
Sórele sê te 'ncaldiésca,
Zefiri sê te recorésca;
Sê ai candeli mfi de stele,
Róu'a noptii sê te spele;
Auror'a cu amóre
Sê-ti dé dulcea sarutare,
Si sê-ti cante tóte 'n coru:
Nani, nani puisioru!

Ér candu crudele-mi suspine
Voru veni pana la tine;
Candu astu sinu ce te nutri
Mfi de arme l'oru raní;
Candu pe ventulu ce suspina,
Vre o raza de lumina
Ti-o siopti incetisioru:
Scóla, scóla puisioru...!

Atunci, draga angerelu,
Fâ-mi-te unu voinicelu;
Lasa-ti léganu si stejaru;
Ti-instruna-unu armasaru,
Si pe dinsulu d'a 'ncalare,
De la Tisa pan' la mare,
Scapa sant'a ta Mosía
Si pe mam'a din sclavía!“

Mam'a e 'n sclavía, bratiulu i-a slabitu,
Fiulu seu in vârste inca n'a venitu!

I. C. Fundescu.

Gramatic'a.

— Comedia francesa in unu actu. —
De Eugeniu Labiche si Alfonsu Jolly.

(Urmare.)

SCEN'A IX.

Caboussat, apoi *Blanca*.

Caboussat, punendu epistol'a in pusunariu.
Despre ce felu de defectu a voitu elu sê-mi
vorbésca? (*Blanca* apare imbracata.) Ti-ai fa-
cutu toalet'a?... Vrei sê iesi?

Blanca, intrandu in drépt'a.

Da, de lungu timpu detorezu o visita vecinei nóstre, dómnei Vercelles... E o familia cu multa influinția la alegerea ta... voiú luá trasur'a.

Caboussat.

Numai unu cuventu!... Blanca, cugetatu-ai vr'odata sê te mariti?

Blanca, cu naivitate.

Eu?... nici odata, tata!

Caboussat.

In fine déca s'ar prezintă o partía onorabila... unu june bunu... simtîtoriu... solidu... carele nu bé nici odata rumu... decâtu numai cu thea...

Blanca, a parte.

Edmundu!

Caboussat.

Nu te-ai opune?

Blanca, cu vivacitate.

Oh, nu!... va sê dîca... asiu face ceea ce ai voi tu.

Caboussat.

Eu, speru câ tu vei fi fericita...

Blanca.

Ce?

Caboussat.

E bine!... (Uitandu-se in giuru de sine.) Discursurile, epistolele mele...

Blanca, cu gratia.

Le voiú copiá.

Caboussat.

Da... e bine... nu mai trebuie sê vorbimu despre asta. (O saruta in frunte.) Du-te... si revina iute! (Blanca ese in fundu.)

SCEN'A X.

Caboussat, apoi *Ioanu*, apoi *Poitrinás*.

Caboussat, singuru.

Asié! Am unu óspe... trebuie sê cugetu, câ voiú avé la mésa pe unu academicu... lui de siguru i voru placé teitiei... (Chiamandu.) Ioanu.

Ioanu, intrandu in drépt'a.

Domnule!

Caboussat.

Ce vomu avé de prandiu?

Ioanu.

Domnule... curechiu... si tiecla...

Caboussat.

Nu de aceste te intrebu, natarauale!

Ioanu.

Cum asié? mai nainte chiar dta mi-ai spusu aceste.

Poitrinás, intrandu prin fundu cu triumfu, aduce o bucata de tipsía plina de pamentu si o vechia frigare ruginita.

Venfi, sapai, gasfi!

Caboussat.

Ce, ce?

Poitrinás.

Unu scutu románu... *scutum*... dta scfi ce a fostu scutulu lungu...

Caboussat.

Da, da...

Poitrinás

Clypeus... acest'a e scutulu rotundu...

Ioanu, incetu catra *Caboussat*.

Domnule, acést'a e vechi'a nóstra tipsía, ce s'a spartu.

Caboussat.

Intru adeveru, indata o cunoscu!

Poitrinás, aredicandu frigarea.

Éta ací unu *gladium*... sabi'a centurióneloru... o piesa fórte rara...

Ioanu, incetu lui *Caboussat*.

Ast'a e frigarea nóstra rupta...

Caboussat, a parte.

Acestu omu ar descoperí câte unu románu chiar si in o aprindióre chemica. (*Poitrinás* se duce a depune pe o mésa obiectele despre cari a vorbitu, apoi revine in midilocu.)

Poitrinás, entusiasmata.

Amice, descoperí unu *tumulus* in fundulu gradinei!

Ioanu, a parte, neliniscitu.

Cum? in fundulu gradinei?

Poitrinás.

Eu sum fórte fericitu... dar o sapa... (Catra *Ioanu*.) Du-te indata si-mi cauta... dóue bucâti de varu, cerne-lu prin o sita, si adu-mi-lu pe unu taieriu!

Caboussat.

Ce vrei sê faci cu aceste?

Poitrinás.

Vreu sê curatiescu aceste fragminte... speru a descoperí nesce inscriptiuni. (Catra *Ioanu*.) Du-te!

Ioanu, esîndu in midilocu.

De locu! (A parte.) Omulu acest'a de buna sama se negociatoretse cu feru vechiu. (Ese.)

Poitrinás, catra *Caboussat*.

Ah, uitasem... acolo este unu persecu, care mi-face multa incomoditate.

Caboussat.

Unde?

Poitrinás.

In fundu... in stang'a... Ti-ceru permi-siunea sê-lu potu taiá.

Caboussat.

Ah, nu, érta-me... mi-este fórte preciosu... produce nesce póme mici, inse zamóse...

Poitrinas.

S'umpulu meu colegu, eu ti-lu ceru in numele sciintiei.

Caboussat.

Ah, déca ceri in numele sciintiei... eu n'am nimica, ce ti-asiu poté refusá. (A parte.) Cu tóte câ ea mi-refusa tóte.

Poitrinas.

Multiamu!... Ti-multiamescu in numele archeologiei!... Eu me ducu sê continuu scrutârile mele. (Plecandu.) A propos, vorbitu-ai ce-va cu fiic'a dtale despre maritisiulu ei?

Caboussat.

I-am atinsu cu o vorba... si dins'a n'a refusatu propositiunea.

Poitrinas.

Si comunicatu-i-ai defectulu?

Caboussat.

Inca nu... cercu o apucatura.

Poitrinas.

Asié dara, câ e infioratoriu?... Voiu vini numai decátu... Amirósa a Románi inbalsamati! (Ese in fundu.)

SCEN'A XI.

Caboussat, apoi Machut.

Caboussat, singuru.

Incepe a me nelinisci cu acestu defectu... care e mai unu pecatu!... Óre ce póte sê fía? *Machut*, apare in fundu, fórte animatu, si vine vorbindu in stang'a.

E o calumniá...

Caboussat.

Machut!... despre cine vorbesci?

Machut.

Despre dlu Chatfinet, concurentulu dtale... care a respanditu pe socotél'a mea unu sgomotu infamu!

Caboussat.

Unu sgomotu... infamu?

Machut.

Elu pretinde, câ eu am omoritu vac'a dtale.

Caboussat.

Ast'a-i minciuna... Vac'a a moritu inainte de a veni tu.

Machut.

E bine, scrie-mi acést'a pe unu petecu de hartía, sê potu demintí pe acestu animalu!

Caboussat.

Eu sê scriú?... (A parte.) Si fiic'a mea nu e aice! (Cu vóce innalta.) Amice, acést'a e o insultá de acele, la cari unu omu care se respecta

nu trebuie sê respundia, decátu numai prin tacere séu prin dispretiu.

Machut.

Da, inse eu preferu a-lu nimicí... Iute, scrie-mi unu cuventu...

Caboussat.

Tu n'ai cugetatu mai seriosu... ast'a ar insemná a-ti dá unu certificatu.

Machut.

Chiar ast'a vreu...

Caboussat.

Nu... nu potu... e imposibilu...

Machut.

Ce felu? Mi-lu refusi?... Refusi a spune adeverulu?... mie, carele de optu díle mi-batu falcile sê-ti castigu voturi?...

Caboussat.

Tu ai dreptu la acestu certificatu, ti-lu voiú dá.

Machut.

Ah!

Caboussat.

Mai tardíu... mane...

Machut.

Indata!... Alegatorii sunt adunati, si eu voiescu sê-lu cetésca toti.

Caboussat, a parte.

Toti!... Si fiic'a mea nu e aice.

Machut.

Acest'a privesce reputatiunea mea, si noroculu meu de veterinaríu... Déca nu voiú demintí acestu sgomotu, voiú perde starea mea; voiú fi ruinatu, si obligatu d'a parasí acestu tienutu. (Cu afectiune.) Cugeta, câ am o femeia si cincí copí!

Caboussat, confusu, a parte.

Intru adeveru elu are cincí mueri... voiescu sê dícu cincí copí.

Machut, confidentu.

Si unulu pe cale...

Caboussat, a parte.

Si unulu... pe cale...

Machut, preparandu hartí'a pe mésa.

Rogu-te... scrie!... Ti-e atátu de usioru a scrie dóue síre... dtale, care esti unu investiatu.

Caboussat, imbarbatatu.

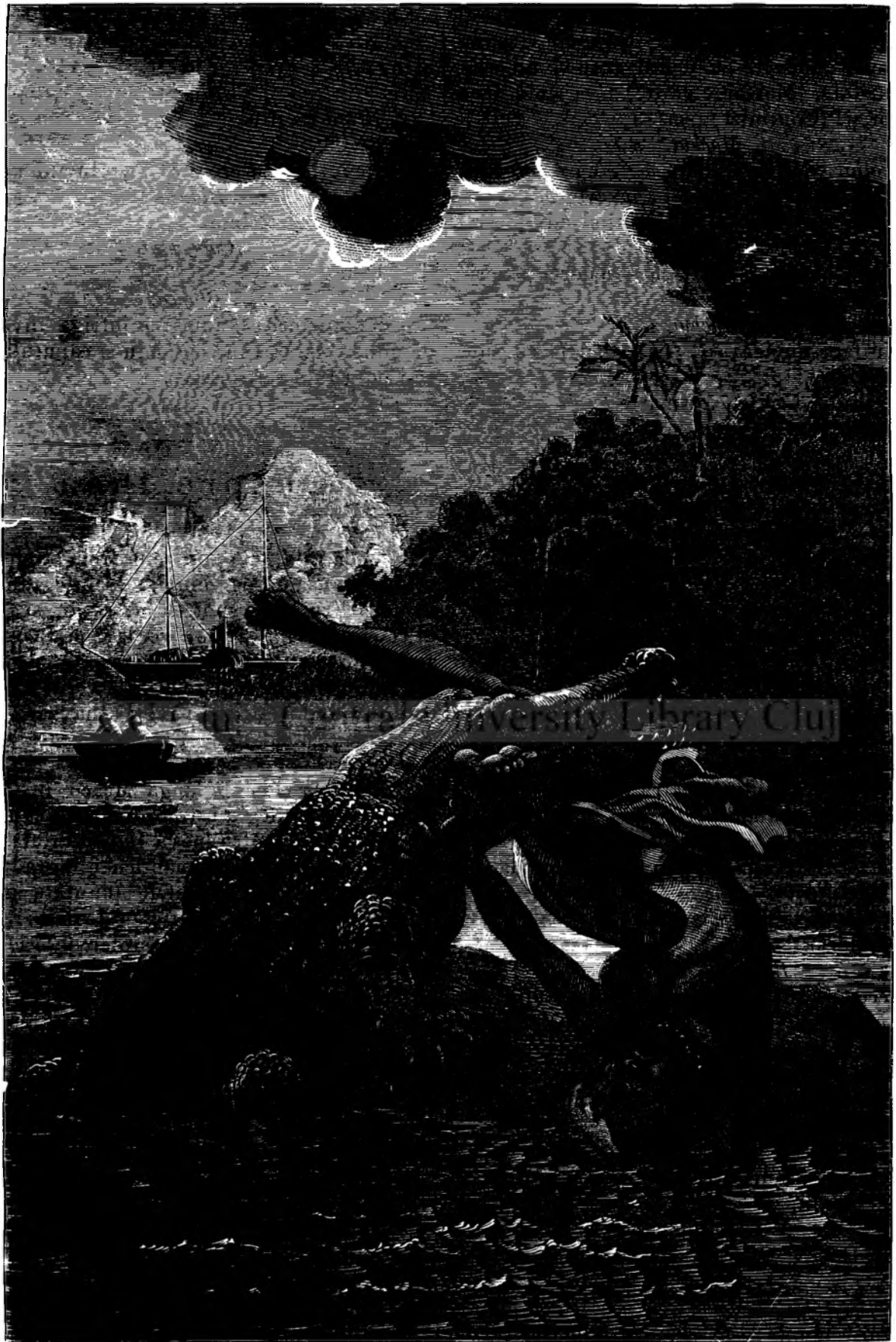
Dóue síre... numai?

Machut.

„Eu adeverescu, câ vac'a mea erá mórtá, candu dlu *Machut* se infatísiá la mine...“ Asta nu e lunga.

Caboussat.

Ai dreptu. (A parte.) Unde nu voiú sci ortografi'a, voiú face câte unu porcu... (Se pune

Crocodilulu in riulu Zambez.

la mésa si scrie.) „Eu adevarescu...“ (A parte.)
Adevarescu séu adevarescu? Nu! Mi se pare,
câ se scrie „adevarescu.“ Dar totu-si nu scúu
cu siguritate. Mai bine va fi, déca voiu face
unu porcu! (Continua a scrie.)

Machut.

Vomu vedé, cum si-va strimbá nasulu dlu
Chatfinet la vederea acestei adevarentie.

Caboussat, aredicandu-se si intindându-i scri-
sórea.

Éta-o, amice... Sunt câti-va porci pe scri-
sóre... Pén'a fu fórte rea.

Machut.

Nu face nimica, cu acésta hartía eu sum
liniscitu...

Caboussat, a parte.

Da, ... inse eu nu.

SCEN'A XII.

Totu aceia si *Blanca*.

Blanca. aparendu in fundu.

Éta-me-su a casa!

Caboussat.

Ah, tu ai sositu pré tardíu... chiar acuma
scrisei o adevarentia... singuru.

Blanca, spariata.

Cum asié?

Machut, aretandu hartí'a.

Éta-o; voiu aretá-o toturora... (Pune har-
tí'a in pusunariulu caputului seu si si-cérca
palarí'a.)

Caboussat, incetu catra fic'a sa.

Tu n'ai fostu aice!...

Blanca, incetu catra parintele seu.

Cu totu pretiulu, trebuie sê luâmu de la
elu scrisórea acést'a.

Caboussat.

Da, da, inse cum?

Blanca, a parte.

Aceea se afla in pusunariulu caputului seu
... Oh, ce idea! (Cu vóce innaltá catra *Machut*.)
Domnule *Machut*, ai la dta instrumentele de
operatiune?

Machut.

Da, pentru ce?

Blanca.

Fugi iute, murgulu chiar acuma cadíu...
lovitu de ventu.

Caboussat.

Oh, Dómné! Murgulu!... si adi diminétia
vac'a...

Machut.

Mergu indata... Numai ca sê nu fíu éra-si
acusatu... (Pléca sê iese.)

Blanca

Lasa-ti caputulu... Te va incomodá!

Machut, iesíndu iute.

Nu... Ast'a m'ar face sê intardíu. (Ese in
stang'a.)

Blanca.

N'am reesítu.

Caboussat.

Ce?... Si tu credi câ bietulu animalu?..

Blanca.

Se afla fórte bine.

Caboussat

Cum?

Blanca.

Tóta istori'a e numai o intriga inventata
de mine, ca *Machut* lasandu-si caputulu aice,
sê-i potu furá scrisórea...

(Va urmá.)

Despre thea.

(Fine.)

Un'a tufa bine crescuta si in timpu de
recolta buna dá pe anu dóue chilograme de
frundie. Frundiile sunt eterne verdi, si totu-si
in comerciu vine si the'a verde si négra inainte,
acésta inse aterna de la ingrigirea ulterióra
a frundiilor. In comerciu the'a verde e cunos-
cuta sub numirile: the'a regala, hayzan, mar-
garitarea, si sulangh. Éra the'a négra: the'a
rusésca, caravana, pecco si congo.

Muntele Udsi de langa Meaco in Chin'a,
are acelu privilegiu extraordinariu, câ-ci elu
servece the'a pentru més'a Imperatului, fiulu
sórelui. Acelu munte romanticu e ingraditu cu
siantiuri si gardu, éra tufele plantate in linie
drepte se spéla si se curatiescu de pulbere, tina
si insecte in tóte dílele. Kämpfer descrie cule-
sulu de acolo astfeliu: culegatorii din diori se
retienu de ori-ce mancâri grele cari ar produce
gazuri de profanarea frundiilor privilegiate.
Pe mani are fiesce-care culegatoriu manusie
anumite, si debue sê se spele mai de multe ori
pe diua. Dupa finirea culesului, inspectorele
respectivu duce the'a la curtea imperiala cu
conductu pomposu, unde apoi sub cea mai
stricta supraveghiare se transpórta mai de-
parte.

Dupa culesu delocu se ié inainte sortisa-
rea frundiilor apoi pregirea si resucirea loru,
precum urméza: in díu'a culegerii dupa sorti-
sare, se punu frundiile dóue óre la sóre, dupa
aceea se ducu in laboratoriu, si acolo se arunca
intr'o caldare cu apa ferbinte, ca sê se operésca
si sê iésa din ele veninulu ce lu-contienu, apoi
se scotu si se arunca pe un'a lespede de fieru

unde se pregescu frundiile, éra de ací luandu-se câte un'a se resucescu. Acést'a operatiune se repetéza de atâtea ori, si totu-de-una cu celeritate mare, pana candu conducatoriulu s'a convinsu de efectulu doritu. La fia-care pregitura, lespedea se spéla cu apa curata si rece, éra frundiile se redica cu mesaiu curatu, pe care pregitoriulu lu-tiene cu unu capetu in gura, ca sê nu lu-innadusie aburii.

Uscarea se continua in cosieri anumite si in cuptóre cu temperamentura corespundietória scopului.

Apoi éra se ié înainte sortisarea.-Frundiile câte un'a se clasifica dupa gradulu finétiéi, marimei, resucitureri si a uscaturei, si de ací se nascu diferitele soiuri de thea.

Distinsu the'a verde are acést'a ingri-gire: frundiile se culegu fara códa — éra pentru cea négra cu totu cu códa, — cu mare fatigiu li se esoperéza forma ovala, éra la sóre se espunu numai câte-va minute. Dupa acé'a câte un'a se resucescu, se espunu la sóre de nou, éra-si se resucescu in urma se arunca pe pregitória, unde se mesteca pana se pregescu din destulu. Apoi se baga in sacu si se apésa pana se tescuescu si se intarescu fórte. Mai tardíu se scotu frundiile tescuite din sacu, se ventiléza, se punu la focu, se resucescu in cosieri de bambusu, unde remanu 6—8 luni. Apoi éra-si se ventiléza, se pregescu, se resucescu si tescuescu. De trei ori se trecu prin o sita de bambusu, se alegu, se curatiescu, si in fine se preseréza cu o mestecatura de gipsu cu indige, ca sê aiba colórea intr'o forma. — Nici the'a négra nu e scósa de sub acést'a regula, numai nu scimu ce feliu de ingredientie straine se adaugu pentru inaltiare aromei.

Pregatindu se astfelii soiurile si sortiturele se astupa. The'a fina se astupa in piese zamaltuite, cu cinu séu plumbu, séu cu frundie uscate, cu papiru coloratu si paie de bambusu, séu si cu pele, candu apoi se esportéza in Rusi'a sub numele thea rusésca — séu caravanu.

Cine a avutu tuf'a de thea mai antáiu in Europ'a, despre acea se disputa poterile nordice intre sine si desi tóte au meritulu particulare in asta cauza, totu-si glori'a este a Svediei si meritulu este alui Linné. Acestu botanicu renumitu a ostenitu 10 ani cu semenarea sementiei fara succesu bunu, pana ce in urma a adusu un'a tufa tinera de plantatu. Alta tufa s'a adusu in Gothenburg. Unu anu de díle a suferitu corabierii multu pentru acést'a planta, si sete a suferitu numai ca ea sê nu vestediésca, si totu-si in nóptea din urma unii sióreci a rosu

din ea, pe langa tóta grigi'a buna. Éra capitlanulu Eckberg in a. 1763 oct. 3-le a adusu cu sine mai multu de 500 sementie incoltíte in Upsala in Svedia. Svedieniloru a urmatu de locu Anglezii, aducandu the'a in gradinele si florariele loru. Gordon a tramisu o planta in donu cavalerului Jausson la Paris, si de atunci se ocupa Francia cu crescerea acestei plante.

Tributul ce lu-da lumea Chinei pentru the'a suie la 200 milióne franci pe anu, pentru esportarea mai multoru mil. de chilograme. In a. 1844 s'a esportatu 32 mil. 900,000 chilograme in pretiu de 104 mil. 841,000 franci sub flamur'a angleza, si sub cea americana, din portulu de Canton. Dar in scurtu a inceputu a emulá si alte porturi, precum: Shang-cai, Futschan-fu; celu d'antáiu trage thea din provinciele Nganuai si Chiangsou, celu din urma de pe colinele Bohi, unde se produce cea mai buna thea in totu imperiulu. Consumulu de presinte a theei se calculéza la 753 mil. chilograme. Consumulu la inceputu a fostu mai micu, dar a crescutu ca pasi gigantici. Anglia de la an. 1652 pana la an. 1700 a consumatu numai 68,000 chilograme, asta-di consuma pe anu 19 mil. chilograme. Asié e câ-ci s'a latítu si in clasele poporului de rendu.

Istori'a comerciala a theei e interesanta. Candu fu vorb'a mai antáiu despre Chinezi in Europ'a, atunci pe aici s'a latítu despre dinsici aceea fama, cumca ei ar scí pregatí din anumita planta unu feliu de beutura, carea pe dinsici i-ar tiené intr'unu ecvilibriu continuu de viotitiune si grasime, si cumca la chinezi pentru acést'a beutura nu ar fi cunoscute morburile: cium'a, pétr'a de besica, si bubele, si cumca chinezii s'ar inmultí peste mesura.

Numai spiritulu comercialu a potutu scorní astfelii de istorióre, ca Europ'a se si-deschiza mai ingraba bratiile spre primirea theei, carea chinezii la inceputu o dadeau in schimbu pentru „jalea“, pentru unu pondu de „jale“ dadea trei de thea.

Sunt carii ascriu theei morburi grele: a-prinderea rerunchiloru, desnevarea muschiloru, slabirea matieloru si a creriloru, ametiél'a, neapetitulu, uscatiunea, tremurarea, picarea dintiloru si baterea de inima. Esageréza inse si o parte si alta, câ-ci totulu atarna de la folosinti'a theei cu cumpetu bunu. — Mai cu séma e in stare a incaldí corpulu si a-lu silí la asudare, prin urmare bine folositu e buna contra recelei, catarului, mai ajuta mistuirea si in tóte casurile de dispepsia.

G. Traila.

S A L O N U.

Ce e amorul? Ce e curisarea?

I.

(N—nu.) In societăți, in conversatiuni de multori audîm vorbindu-se despre amoru, si dăca s'ar întemplă se întrebăm pe ôre-care din societate, cã ce întielege sub amoru, cu greu credu cã am primî o definitiune, o descriere corespundietória a simtiementului numitu „amoru.“

Scriitoriulu acestoru sîre, fara de a avé pretenziunea, ca lui i va succede a precisá acestu conceptu, totu-si se încerca a definiá si a descrie in cãte-va cuvinte: ce e amorul?

Amorul, dupa parerea mea, este o materia fisica, pe care puterea imaginatiunii o a infrumsetiatu; este schimbulu fantasieloru a doue fiintie omenesci; este concesione spre a comite totu felulu de petulanție cunoscuta si a vorbi despre o multime de obiecte, care nu stau in nici o legatura unulu cu altulu.

Amoru simtîmu catra flori, paseri, catra adorat'a animei nóstre. De demultu se vescediau, ardeau si moriau pentru amoru, asta-di mai multu se vorbesce despre elu in petrecere de timpu, ma sunt casuri in care amorulu lipsindu-i bas'a cea adeverata, simpatia imprumutata, devine obiectu ventalu.

Cu privire la amorulu feteloru, avemu de a distinge patru epoce. In epoc'a prima iubescu pe tóta lumea, in a dou'a desceptandu-li-se ambitiunea personala, se iubescu numai pe sine; in epoc'a a trei'a pe nesimtite se aprinde in anim'a loru unu focu pana acum necunoscutu, incepu a iubi ferbinte inse nici ele nu sciu ce iubescu; in fine enigm'a devine deslegata: ele iubescu pe ôre-care june.

Amorul se depinge cu ochii legati, si de aci urméza cã cei in adeveru amorosi se numescu „orbi“, care in adorat'a (adoratulu) loru nu afla nici unu defectu, fara numai calitãti escelinte si sublime. Este o anecdota despre acésta. Unu tineru iubiá cu ardóre pe o juna, inse avea unu rivalu periculosu. Odata merse junelo in memoratu se veda pe adorat'a sa, si intrandu in antisiambra neobservatu de nimene, audí in launtru pe rivalulu seu facendu adoratei sale declaratiuni amoróse, care fure primite de jun'a infidela. Intrandu junele, iscepe a face imputãri iubitei sale, inse acést'a negá tóte.

— Tu te incerci a negá ceea ce audíu io cu urechile proprii? — întrebá junele indignatu.

— O infidelule! — respunse jun'a, acum vediu cã nu me mai iubesci, fiindu cã mai multu crediementu dai urechiloru si ochiloru tei, decãtu cuvinteloru mele!

Dăca vomu luá amorulu in întielesulu seu celu adeveratu si nobilu, acel'a e armonia a doue animi, întemeiata pe stima imprumutata si nutrita de ceea dorintia ferbinte, ca in o uniune intima sê se fericésca un'a pe alt'a.

Numeri casatoriile basate pe o atare armonia potu intinde fericire si indestulire deplina de vietia.

II.

Sê vorbimu acum ce-va despre curisare, ca despre unu midilocu, prin care ne facemu placuti inaintea dameloru si ne asecurãmu despre amorulu adoratei nóstre.

Ce e dara curisarea?

Curisarea o putem asemená unei papusie imbracate in vestminte frumóse, care prin puterea mecanismului seu internu pronuncia cuvinte omenesci, fara de a poté esprime vré-unu cugetu séu simtiementu si fara de a fi cuvintele pronunciate de ea (papusia) effluinti'a animei séu mintii.

Curisarea e asemenea unei masine de vaporu, cu acea diferentia, cã puterea miscatória a curisarei e vanitatea, cu unu cuventu curisarea constá din nesce cuvinte fara întielesu, care esista numai pentru sine si sunt compuse din sunete confuze. In curisare, inependu de la agrãirea delicata pana la stringerea manei, tóte-su simulate.

Declaratiunea de amoru; promisiunea de constantia, donurile fine, care se dau, cu unu cuventu, tóte declaratiunile cãte se facu in curisare nu sunt altu ce-va decãtu unu lucru mecanicu.

Curisarea in întielesulu acést'a catra finea secului trecutu si-a ajunsu culmea din cauza, cã moravurile frivole au suprimatu tóte simtiementele cele nobile a animei si in locul acestor'a au introdusu conversarea in florilata si cuvintele desierte. Acum totu-si s'a facutu ce-va progresu in acésta privintia, fiindu cã de candu nu se folosese curisarea dupa datin'a contiloru si baroniloru din secolii trecuti, acea cuprinde locu intre frivolitate si delicatétia cea adeverata, si ca atare se poté numerá intre acele calitãti amabile, prin a caroru ajutoriu putem castigá animi.

Ca sê nu cademu in extremitãti, in societãti trebuie sê ne ferimu, precum de conversare frivola si necuviintiósa, prin care ne periclitãmu scopulu care-lu urmarimu, asié si de monotonia si pedanteria, prin care nici decãtu nu ne putem face placuti inaintea sessului frumosu si pentru aceea si in vórbe si in fapto sê remanem pe calea midilocia si sê nu ne folosimu de cuvinte intortocate si frase neintielese. Se nu uitãmu cã ce e naturalu si nefortiatu, totu-de-una e mai placutu, inse naturalitatea precum de sine se întielege, nu eschide finétia in convorbire si portare si pentru aceea se nu cufundãmu naturalitatea cu brutalitatea si necuviinti'a.

Cumca si in diu'a de asta-di curisarea e mai multu ipocrisia si simulatiune decãtu sinceritate si adeveru provenitu din anima, caus'a diace in cercustarea ceea démna de compatimitu, cã in amorulu multoru parechi june nu iubirea jóca rolulu primu, fara principiulu conducatoriu la ambele parti e: averea materiala.

Junele, cu pucina esceptiune, abstragendu de la simpatia si amoru neinteresatu, primescu bucurosu de sociu pe unii avuti, cari potu satisfacere pretensiuniloru de lucus a socieloru sale. Junii ér se nisuescu a face partia buna si dăca au numai acést'a scopu, atunci curisarea loru nu poté fi sincera si adeverata, fara numai

unu midilocu prin a caruia ajutoriu voiescu a deveni avuti.

Ôre in câtu se pôte aprobá séu desaprobá tendin-ti'a acésta a juneloru si juniloru? vomu aretá cu alta ocasiune.

CE E NOU?

** (Dantele ieftine) a voitu sê cumpere in dîlele trecute unu betranu in Pest'a, si in fine totu-si le-a platit scumpu. Êta casulu! In o negutiatorîa de articoi de moda din Pesta intrâ in dîlele trecute unu betranu, si si-alese mai multe dantele, dar nesce dan-tele negre i parura scumpe, si nu le cumperâ. „Trami-teti celelalte — dîse elu — la otelulu „orasiulu Vatiu“, acolo le voiu platî.“ Negutiatoriulu tramise dantelele numai decâtu la loculul numitu. Acolo inse betranulu dîse servitoriului: „E bine, voiu cumperâ si cele negre. Sê mi-le aduci si-acele!“ Servitoriulu lasâ pachetulu la betranulu, si se rentorse a-i aduce si dantelele negre. Pe candu apoi elu se rentorse la otelu, acolo nu se mai affâ nici betranulu, nici dantelele. Politi'a inse roesî a prinde pe betranulu, carele fu unu membru alu bandeî de hoti de la Berlin.

** (Unu judecatoriu — spendiuratu.) Ioanu Oeff-ner, judecatoriu la tribunalulu supremu, barbatu in etate de 58 ani si neinsoratu, fu gasitu dîlele trecute spendiuratu in oda'i'a sa. Caus'a sinuciderii sale fu melancolîa. Dar caus'a melancoliei? De siguru lips'a unei femei iubitorie.

** (O femeia inaintea curtii juratiloru.) Pentru pri-ma ôra eri a siedîtu pe banc'a acusatoriloru, la curtea juratiloru din Pest'a, o femeia. Dsiôr'a Micheline Rem-marck, care in primaver'a acestui anu a venitu de la „Burg-theater“ din Viena la teatrulu „Varietés“ din Pesta, fu insultata prin fôi'a umoristica „Styx“ de aice; din caus'a acésta dîns'a intentâ procesu redacto-riloru acestei foi, pe cari apoi juratii i si condamnara. La acestu procesu, nou in felulu seu, a asistatu unu publicu numerosu, in care se aflau si câte-va dame, de siguru si ele acritie.

** (Deputatu nou.) Prin comitatulu Aradului se vorbesce, câ in loculul dlui Sigismundu Popoviciu se va candidâ de deputatu dlui pretoru Halicu.

** (O mica neplacere.) Unu magnatu din Pesta capetâ dîlele trecute unu telegramu din Posionu, cu subscrierea fiului seu, in care acel'a se rogâ a i se tra-mite o suma ôre-care de bani, câ-ci dînsulu are — o mica neplacere. Parintele s'a miratu, câ fiulu seu nu i-a amintitu acésta mica neplacere in epistol'a scrisa in diu'a precedenta din Viena, dar totu-si i tramise sum'a ceruta. Intr'aceea betranulu capetâ o alta scri-sôrre de la fiulu seu din Viena, inse dînsulu — spre mirarea tatalui seu — nu scrise nimicu despre acea — mica neplacere. Atunce betranului i plesni prin minte, câ de siguru vr'unu siarlatanu voiesce sê-lu insiele; deci telegrafâ indata la politi'a din Posionu, sê prinda pe acel'a ce va voi a primî la posta sum'a avisata. Rogarea se esecutâ intocmai. La posta se presintâ unu tineru, intrebandu de o suma de bani avisata din Pes-ta. In locu de bani inse, politi'a lu-petrecu la capita-natu, unde dînsulu recunoscu, câ e unu fostu servito-riu alu magnatului, si câ a voitu sê-lu insiele. Acuma dînsulu in inchisóre de siguru va fi avendu — o mica neplacere.

× (Societatea de lectura a junimei clericale din Caransebesiu) s'a constituitu in 19 octomvre sub pre-siedinti'a dlui profesoru F. Musta, alegêndu-se de ofi-ciali ai societâtii urmatorii: vice-presiedinte Iuliu Bumbescu din anulu III, notariu alu corespondintie-loru Massimu Popoviciu din an. II, notariu alu siedintie-loru Teodoru Panciovanu din an. III, cassariu Vasiliu Jorga din an. II, bibliotecariu Ioanu Velovanu din anulu I.

= („Albina“) institutu de creditu si de econo-mii. Terminulu pentru subscriptiunea de actiuni la „Institutulu de creditu si de economii „Albina“ se prolongesce prin acést'a pana in 30 noemvre cal. nou a. c. cu acelu adausu, câ alta prelungire nu va mai urmâ la nici o intemplare. Conditiiunile remanu cele cunoscute. Sibiu, 15 octomvre 1871. Comitetulu fun-datoriu.

Δ (O ierna grea) va fi êrn'a viitória, deca sunt adeverate profetiele unui profetu de timpu, care pen-tru intarirea asertiunii sale dîce, câ semnele naturei intr'adeveru spunu, câ vomu avé o ierna estraordinara. Anume s'a observatu, câ intre munti bradii (pini) asta-data au fôrte multe caciulii de sementie; siôrecii de campu si-au adunatu menagiulu de êrna pré de tim-puriu, animalele dormitóre peste êrna s'au retrasu inca in lun'a lui augustu si berzele, cocorii si gascele selbatice impreuna cu randunelele si celelalte paseri pasagere acuma au sboratu mai curendu spre sudu ca alta-data. Asié dar sê ne ingrigimu — de lemne si bla-na buna!

℥ (Hymen.) Dlu Constantinu Aiudanu, teologu absolutu alu diecesei Aradului, la 29 octomvre si-a serbatu cununi'a cu amabil'a domnisiôra Iulia Ratiu, fic'a parintelui protopopu din Aradu, Ioanu Ratiu. Ce-riulu sê inspire fericire junei parechi!

℥ (Hymen.) Dlu Georgiu Sturza, teologu abso-lutu alu diecesei Aradului, si fostu redactoru alu fôiiei „Speranti'a“, domineca la 5 noemvre va serbâ cunu-nî'a sa cu placut'a domnisiôr'a Ersilia Magdu din Sioi-mosiu in comitatulu Aradului. Fericirea sê-i insotiesca pe calea vietii loru!

Literatura si arte.

** (Dlu I. C. Dragescu) in timpulu petrecerii sale in Itali'a va mai tipari urmatóriele opuri, si a nume: „Doruri si sperantie“, in cari va tratâ despre femeia; „Patria si onóre“, scriere politica, si in fine unu „Almanacu republicanu.“

** (Societatea teatrala a dlui M. Millo.) Precum anunciaramu, artistii (pentru câ la Bucuresci nu esistu decâtu numai artisti) teatrului natiunalu de la Bucu-resci si in anulu acest'a se impartira in doue, o parte jóca in teatrulu celu mare sub conducerea dlui Pas-caly, — ér cealalta s'a intrunitu sub conducerea dlui M. Millo, arangiandu represintatiuni in sal'a Bosel.

= (Scire artistica.) Sunt câti-va ani de candu, cu deosebire distingêndu-se, la productiunile artistice ale conservatorului din Iasi, la clas'a de piano, dsiôr'a Barozzi dobandî o bursa, parte de la guvernulu, parte din caset'a privata a Mariei Sale Domnitorului. Dsiôr'a Barozzi potú astu-felu a se perfectonâ in artea sa la conservatoriulu din Berlin, sub directiunea celebrului si regretatu pianistu, profesorulu Tausig. Afîamu acum cu placere, câ dsiôr'a Barozzi va visitâ Bucu-

resciii, unde se va produce in vr'o dóue concerte menite a probá o data mai multu, cá artea nu este straina Romanului. („Inform.“)

□ (*Mormentulu lui Stefanu celu Mare.*) Septeman'a acésta va esí de sub pres'a litografica la Iasi Mormentulu lui Stefanu celu Mare cu piósele semne de recunoscintia depuse de Romanii din tóte partile Daciei; tablou mare, editiune de lúcsu, litografiatu de insu-si pictorele Verussi. Tragerea va fi in 1000 esemplare cari se voru tramite in tóte anghiurile Romaniei, sê póta avé in casele loru sant'a imagine a locului unde repauséza remasítlele aceluia ce in cursu de 43 de ani aperá cu bratiulu seu pamentulu Moldovei de invasiile straine. Pretiulu unui tablou nu este de cátu 5 lei noi. Indata dupa acésta d. Verussi va procede la litografi'a tabloului: Ducerea darurilor la mormentu, pentru care s'a cerutu portretele dloru delegati.

= (*A esítu de sub tipariu*) o frumósá romantia natiunala, pentru musica vocala si instrumentala, intitulata: „Spune!“ compusa melodi'a de dlu Teodoru Georgescu si poesi'a de dlu D. Gusti. Ea este editata lúcsuosu de d. Ioanu Weiss, tipografulu de la Bucuresci, care este si proprietariu alu acei romantie.

× (*Calindariulu pentru toti*) aparutu la Bucuresci pe anulu bissectu 1872, contine materialele urmatorie: Partea sciintifica: notitie statistice a supra Romaniei. Poporatiunea, limb'a. Comunele urbane, scóle, comerciu, importu si esportu, armata, finance, etc. Inaltímea principalelor piscuri si munti, intinderea teritoriului romanu, nivelulu principalelor orasie d'a supra marii etc. Partea literaria si amúsaná junéti'a lui Mihaiu Bravulu, romanu istoricu originalu, de N. D. Popescu, ilustratu cu o gravura. La poetulu Bolintineanu, poesia de dna Eleuteriu; Dorulu meu, poesia de I. Vulcanu. Doine, poesie de Lapedatu. Viéti'a amplotiloru, novela originala de moravuri de N. D. Popescu. Vócea strabuniloru, poesia de Lapedatu. Lupt'a din Dealu-Spirei, 13 septemvre 1848, episodulu istoricu de Gr. G. Tocilescu, ilustratu cu o gravura reprezentandu Lupt'a pompieriloru cu turcii. In memori'a serbárii de la Putna, poesia; si alte poesii diferite. O colectiune de mai multe anecdote din cele mai frumóse si mai spirituale. Se dá gratisu cumperatoriloru acestui calendariu splendidulu tablou: Mihaiu Bravulu si Caláulu. Pretiulu calendariului, impreuna cu tabloulu este 2 lei noi.

Din strainetate.

** (*Imperatulu Brasíliei la Manzoni.*) Imperatulu Brasíliei cu ocasiunea petrecerii sale in Milano, a facutu visita si marelui romantieru alu italianiloru, Alesandru Manzoni. Celebrulu scriitoriu s'a simtitu onoratu prin acésta visita, si dandu espressionu acestui simtiementu alu seu, imperatulu i respunse: „Eu me simtiescu onoratu, cá m'ai primitu. De Alesandru Manzoni si secolii urmatori si-voru aduce a minte, inse memori'a lui Dom Pedro imperatulu Brasíliei va trái numai cáti-va ani!“

⊙ (*Cum tráiesce Thiers.*) Thiers se scóla obicínitu la 4 óre de demanétia. Dupa vechi'a si nestramutat'a sa deprindere, elu se rade la lumin'a mai multoru luminári. Candu erá ministru sub Ludovicu Filipu, elu dedea audientia la acésta óra pentru a inlaturá o perdere de timpu. La Versailles, asta-di elu

se marginesce in a convorbí, séu, mai bine a díce, in a ascultá diversele raporturi ce i se citescu de unulu din secretarii sei. La siese óre incepe a primí pe ministri, carii, fla-care indeosebi, vinu a-i dá séma despre lucrá-rile din diu'a trecuta si a primí instructiuni in privinti'a celoru ce sunt de facutu in acea dí. Cele mai míce amenutiuni sunt aretate de catra presiedintele. Acés-t'a se prelungesce pana la nóue si jumetate séu diece óre. Atunci Thiers primesce pe persónele carora li-a acordatu audientie, ceea ce nu-lu impedeca, cá totu odata sê si scria, sê cerceteze note, sê dé insarcinári secretariloru sei, in unu cuventu, sê se ocupe de lucrulu publicu. La un'a óra este gustarea, la care obicínitu asista cáte-va persóne cu care presiedintele voiesce sê vorbésca fara a pierde timpu. La dóue óre Thiers primesce pe ministruulu care in acea dí trebe sê vorbésca in adunare; primesce pe delegatii comunelor. Pe la cinci óre in genere este consiliu de ministri, dupa care urméza redactarea si citirea lucráriloru dí-lei. La 8 óre precise este prandiulu, dupa care presiedintele dórme pucinu; apoi éra-si incepe lucrulu cu secretarii, cu functiunarii, cu ministrii si merge pana la diece óre. Atunci Thiers nu mai primesce, si stá a resumá tóta imens'a lucrare a dílei. Dupa ce acestu resumatu este terminatu si depusu in scrinulu seu ca si in prodigiós'a sa memoria, presiedintele merge a se pune in patu. Omulu care deplinesce acésta enorma lucrare dílnica, fara ca faci'a sa, nici vócea sa, nici nimica in persón'a sa se vediésca unu simtiementu de oboséla, acestu omu are 75 de ani.

= (*Placerile unui redactoru.*) Positiunea unui redactoru are si ea spiniu sei, precum aréta urmatoriulu casu, ce s'a petrecutu dílele trecute in capital'a Irlandiei. Dlu W. a fondatu o fóia nóua si in nr. 1 a atacatu o spelunca, unde se jocau jocuri de hasard de catra nisce individi perduti. A dóua dí primesce dlu W. o epistola anonima, prin care se provóca, sê inceteze cu publicarea de asemenea articole, cá altmíntrelea va manéca o bataia cumplita. Dlu W. inse nefíndu tocmá pana intr'atát'a spariosu, a continuatu cu atacarea numitei bande si in nr. 2. In diu'a armatória éta cá si vine unu individu robustu cu o bota cumplita si nodurósa si intréba pe dlu W. carele, se aflá tocmá singuru in biroulu redactiunii: „Unde-i redactorulu?“ Dlu W. respunde: „A esítu, inse vine indata; sieteti pucinu si filuiti diurnalele.“ Mosafirulu siede si incepe a cetí diurnale, pe candu dlu W. ese din biurou si se cobóra pe trepte, intelnindu josu pe unu altu asemenea individu cu o fatia si o bâtea inca mai teribila. La intrebarea acestuia: „Unde se afla redactorulu?“ respunde dlu W. cá siede in biurou susu si cetesce gazete. Abié aúdi infuriatulu musafirulu aceste cuvinte, apucá cáte patru trepte d'odata, si ajungéndu intr'o clipa susu, intrá ca o féra in biurou si incepú a da cu bâtea sa cátu potea in lectoru, care din parte-si nu remase detoru cu respunsulu. Prin acést'a s'a nascutu unu sgotu cumplitu, pana ce politia adusa de redactoru i despartí si i duse in arestulu politiei, ca sê se recorésca si sê se linisécscá pucinu.

⊕ (*Unu tigrú scapatu din menageria.*) Diuariile din Moscva dan o naratiune fórté infioratória. E vorb'a de istoria unui tigrú scapatu dintr'o menageria si care se plimba septemani intregi, netraindu de cátu din victime umane. De cátu-va timpu, in guberni'a Moscvei si in cerculu Podol, se gasira sfarimaturi de femei si copí in parte sfásiati. In alte cercuri se gasira ase-

menea sfarimaturi, si la două miluri de Moscva se gasira trei-spre-diece schelete de oameni, cu ramasite inca sangerate de carne. Mai antăiu se crediū, că existe o invasiune de lupi cari mergu cu sutele in Rusi'a, si sē scie că unu lupu face fôrte lesne patru-dieci de leghe pe minutu. Dar in sfirsitu, din orasiulu Garicya veni scirea, că se vediu se monstrulu, autorele macelariloru sangerose. Eră unu tigru. O ancheta politienēscă descoperi, că acestu tigru eră unu vechiu ôspe alu gradinei zoologice din Cracovia, care fusese vendutu femeiei Heidenreich, directôrea unei menagerie. Femei'a Heidenreich si-ducea animalele la Moscva ca sē faca o espositiune, candu la câte-va leuce de orasiu tigrulu reesi sē scape din cusca. Ca sē nu-si atraga severitatea politiei, femeia Heidenreich nu cutezase sē declare acēsta teribila scapare. D'aci turbarea tigrului, care totu nu se potuse prinde candu aceste noutăti fura tramise din Rusia.

§ (Unu barbatu cu patru socie.) Luis Guisepe Contarini este tradusu inaintea curtiei criminale din Porghkeepsie (statele Unite) sub preventiunea, că a luat in casatoria: In 1861, pe Luia Berdenuller din New-York; in 1862 pe Virginia Sanders, din Richmond; in 1867 pe Virginia Delaney, din Boston. Si in 1870 pe Mary Distan, din New-York. Elu a fostu pusu in presinti'a celoru trei femei, cea d'a patra Virginia Sanders morise, — si fia-care din ele l'au recunoscutu de barbatu. Virginia Delaney i-a adresatu remuscări atătu de vfi, in cătu curtea a fostu obligata d'a-i impune tacere. Luisa Berdenuller a luat lucrulu mai bine si s'a multiumitu d'a face câte-va trasure picante acestui archi-barbatu. Cătu despre Mary Distan, se crede catra tôte si in contra tuturoru singur'a socia a lui Contarini, si-si inchipuesce, că bietulu omu este victim'a unei curse infernale cu scopu d'a o separă de elu. Acēsta cauza presinta o particularitate strania: tatalu Mary Distan este unu omu onestu si bogatu; elu ignora deca ginerele seu este culpabilu séu inocentulu de casatoriile multiple cari i sunt imputate, si fiindu că elu voiesce absolutu sē scie ce sē credia, procesulu are locu dupa instigatiunea sa, si elu insu-si platesce cheltuelile urmării si ale aperiării.

= (Unu duelu de dame.) „Moskovskija Viedomostie“ raportēza urmatôriile: In Caucas două eleve dintr'unu pensiunatu de fete se amarisara dupa unu june si se hotarira, fiindu că nu potusera a se întielege intre dinsele, sē transieze afacerea pe calea cavalerescă. Amendou se infatșiara la duelu. Un'a dadu focu cu pistolulu a supra adversarii sale, o lovī si alergă apoi, spre a da ajutoriu adversarii sale; acēsta inse revenindu-si in simțiri, luă de peru pe rival'a sa, dupa care urmă o generala rumpere de peru si haine. Scandalulu se termină cu unu procesu criminalu, care s'a resolvatu in siedintia secreta.

‡ (Dna principesa de Orloff,) veduv'a principelui Orloff, ministru plenipotentiaru alu Rusiei in Francia la 1856, a tramisu dlui Leon Say, prefectulu Senei, o suma de 10,000 fr., destinata: Saraciloru din Paris 2500 fr.; comunelor din Sena, victime ale bombardarii Prusianiloru, numerandu-se intre dinsele si cele de la Saint-Cloud, 500 fr.; celoru ale caroru dari s'au intardiātu din caus'a eveniminteloru cari au urmatu dupa asiediu, 2500 fr.; comitetulu centralu d'ajutorarea orfaniloru din resbelu, 4000 fr.; societătii protestante de ajutorarea victimeloru resbelului, 1000 franci.

§ (Noue sicane prusiane.) Diuariulu englesu „Economist“ revela o noua forma de ostilităti, pe cari guvernulu prusianu le face Franciei. Resbelulu financiaru nu fu d'ajunsu: dlu Bismark incepe resbelulu pe terenu financiaru. Astu-felu totu aurulu ce Francia dă Prusiei, ca indemnitate de resbelu, e inchisu in cassele statului far' a fi datu circulatiunii; monetele de câte 5 franci sunt oprite d'a circulă dupa valôrea loru legala. Incurcatur'a acēsta e simțita nu numai de Francia, ci si de Germania, că-ci prim'a aurului e mai suita la marfurile germane de cătu la cele franceze si englese.

= (O mirēsa curagiôsa.) Nainte de două septemani se pornise unu mire cu mirēs'a sa si cu ôspetii, ce erau invitati, la biserica; pe drumu inse incepura ambii a se certă, dar dupa pucinu timpu tacura amendoi. Sosindu in fine in biserica, s'a socotitu mirēs'a, că acēsta cēta nainte de nunta ar fi unu semnu reu pentru viitoriu, si in momentul, candu venise preotulu pentru a seversă ceremoni'a, avū curagiulu, a declarat, că: „Eu m'am ganditu altmintrele; nu voiu sē ieu pe dlui ca sociu.“ Dīse aceste, si intorcēndu spectele, lasă pe mire si pe ceilalti ôspeti uimiti in biserica.

= (S'a trecutū din vedere.) Mai multe diuarie ni spunu, că guvernulu Tiarului a decisu a inlocui pe telegrafistii de asta-di cu femei, că-ci ele sunt mai legere la mani. Asiē e, dar ele sunt mai legere la tôte, si-apoi o femeia este ea in stare a tienē unu secretu? La asta, se vede, nu s'a ganditu guvernulu Tiarului si tocmai asta e cea antăiu condițiune ce se cere unui telegrafistu.

Feliurite.

* * (Meran si giurulu seu.) Cine n'a auditu de Meran, de acestu orasiu frumosielu, care zace in un'a din cele mai frumoșe vâi ale alpiiloru? Incungiuratu de catra resaritu, apusu si nordu de munti gigantici, acestu cuibu feericu numai de catra miēdia-di are intrare libera, pe unde apoi intra radiete sôrelui intineritoriu de catra miēdia-di. Latimea valei e mai mica decătu o mila, ér de a lungulu are patru mile. Prin vale trece cu iutiēla riulu Etsch, in care la Meran curge selbateculu Passer. De pe muntii din giuru se oferu panoramele cele mai admirabile ce natur'a divina a potutu creă; cine le-a vediutu odata, nu le mai pôte uită in tóta viēti'a sa. (A se vedē ilustratiunea din frunte.)

* * (Crocodilulu in riulu Zambez.) Renumitulu caletoriu, dr. Livingstone, in caletoriile sale temerarie din Africa, in o sēra a auditu unu tîpetu sfasiatoriu, care viniă din riulu Zambez. Ômenii lui alergara numai decătu intr'acolo, sē vedia ce se petrece. Unu tablou infioratoriu li se presintă. O nenorocita femeia, in gur'a unui crocodilu cumplitu strigă grozavu, cerēndu ajutoriu. Crocodilulu i muscă chiar piciorulu, si ori ce ajutoriu eră tardîu. Doi marinari curagiosi totu-si cu periclitarea vietii loru sarira intr'o luntre si cursera catra locul unde se petrecea scen'a infricosiată. Fu tardîu. Biet'a femeia nu mai avea unu picioru. Crocodilulu fugi. Marinarii dusera femeia la portu, inse ea in diu'a urmatôria mori. (A se vedē ilustratiunea de pe pagin'a 509.)

Glumesinupré.

Priveghiatóriele americane.

Dóue sorori . . . gemine . . . crescute de olalta! . . .

Apoi starea loru intru adeveru e gluma si nu pré . . .

Curiósa positiune!

Dar sê 'ncepemu din inceputu!

De câtu-va timpu in Londra facu mare sensatiune dóue copile tinere, negre din America, cres-

cute de olalta, si aduse in Europa de renumit ulu Barnum.

Ambele sunt deplinu desvoltate, sémena un'a cu alt'a, si sunt legate de olalta la partea de desubtu alu pieptului.

Ele dantiéza frumosu, dar mai alesu canta sonor, încátu lumea le numesce: „priveghiatóriele americane.“

Deslegarea gâciturei de semne din nr. 34:

Eu-su romanu falosu pe nume,

Pentru-a tierii mele-amoru,

Pentru limba si natiune

Gata sum ori candu sê moru!

Tóta lumea de-ai amblá,

Ca Romanulu n'ai aflá!

Deslegare buna primiramu de la dómnele si domniózele: Aurelia Pelle, Valeria Bianu, Silvia si Iulia Moldovanu, Luisa Murgu n. Balcu, Maria Tobiasiu, Clara Marcu, Maria si Eufrosina Grozescu, Maria Iorgoviciu, Maria Dumbrava, si de la dlu P. Cimponeriu.

Suplementu: „Cavalerii Noptii“, tomulu V, còl'a XI.

Proprietariu, redactoru respundiatoru si editoriu: IOSIFU VULCANU.

Cu tipariulu lui Alesandru Kocsi in Pest'a. Piat'a Pesciloru, Nr. 9.